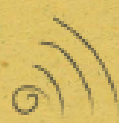
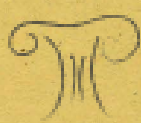
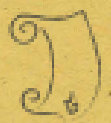
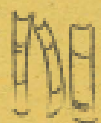

Στ. Μαρδωνίδης
γράφει? Εξέδω Μ. Σιγούρα

1B 908+

(B13754)

Ζεφεία.
δελ Ζουγκέρεσα Βιβλιοθήκη

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΤΕΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΤΡΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

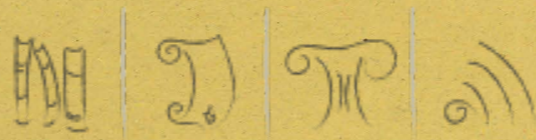
ΑΙ.Σ.Σ.Φ20009

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΝ

ΕΛΕΝΗΣ Μ. ΣΥΓΟΥΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ
ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΔΕΞΠΟΙΝΗΣ
ΕΛΕΝΗΣ Μ. ΣΥΓΟΥΡΟΥ

ΕΛΕΝΗΣ Μ. ΣΥΓΟΥΡΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ *)

ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ

ΕΛΕΝΗΣ Μ. ΣΥΓΟΥΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΣΑΝ ΕΞ ΕΤΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΥΤΗΣ

Τὸ σπῖτι, ποῦ παραίτησες, ἕως τώρα σὲ θρηνοῦσε,
Τὸν πόνον ἀκόμα αἰσθάνετο, ποῦ αἰσθάνθη 'ς τὴ θανά σου,
Καὶ σήμερο, ποῦ σ' ἔκραζε κι' ὁποῦ σ' ἀναζητοῦσε,
Θρηνεῖ ἀπὸ συγκίνησι 'ς τὴ νεκρανάστασί σου!

Καλῶς ἤλθες τὸ σπῖτι σου! Τὸ χέρι εὐλογημένο,
Ποῦ σ' ἔκλεψ' ἀπ' τὸ χάρο σου, ποῦ σ' ἄρπαξ' ἀπ' τὸν ἄδρι,
Καὶ τῆς αὐγῆς ἐσκόρπισε τὸ φῶς τὸ ἐρωτεμμένο
'Σ τὰ μάτια, ποῦ τὰ 'πλάκωνε τῆς νύχτας τὸ σκοτάδι.

Σ' ἔχασ' ὁ τάφος· ἄδειασε· ὁ χάρος ἐνίκηθη,
Καὶ σὲ κυττάζει μ' ἔκθαμβο, μ' ἀπελπισμένο μάτι·
Τὸ ἄσαρκο τὸ θῦμα του σάρκα, ζῶν ἐνδύθη, —
'Σ ἑμᾶς πῶς ξαναγύρισες, ὄχι, δὲν εἶν' ἀπάτη!

Σιμά σου λὲς κ' αἰσθάνομαι τὴν ἄχνα, τὴν πνοή σου,
Θαρῶ ἀναδεύει, στρέφεται γλυκὰ τὸ βλέφαρό σου·
'Ω, μίλησε ν' ἀκούσουμε καὶ πάλι τὴ φωνή σου· —
Γιατί σὰν πρῶτα βλέπουμε χλωμὸ τὸ μέτωπό σου;

*) Τὴν δι' ἐλαίου ταύτην εἰκόνα, ἔργον ἀληθοῦς ἐμπνεύσεως, ἔγραψαν ἀπὸ μνήμης καὶ ἐδώρην εἰς τὸν διακερπὴ τῆς μακαρίτιδος οὗτην καὶ ἓνα τῶν πολυτιμοτέρων φίλων μου, Κ.ον Ἐκτορα Συγοῦρον, ἡ συγγενὴς αὐτῆς νεαρὰ ἑρασιτέχνης, Διὸς Μαρία—Ιουλία Δ. Ξένου.

Ποιὰ πικροδότρα ἐνθύμησις, ποιὰ σκέψις τὸ βαρύνει;
'Αοιμένα, δὲν ἐγλύκανε τὸ πικραμένο στόμα! —
Τὸ μνήμα δὲν ἐχάρισε 'ς τὰ πάθη σου γαλήνη,
Τὰ περασμένα βιάσθη τάχα 'θυμᾶσαι ἀκόμα;

'Πές μου, ποῖον κόσμον ἀγνάντεψες, ποιὰ μακροσμένη σφαῖρα
'Εδιάλεξες πατρίδα σου; ποῦ ἔστησες λημέρι;
Εἰς τῆς ζωῆς τὸ βράδυασμα θὲ νὰ προβάλῃ 'μέρα,
'Σ τοῦ τάφου τὴ τρισκόταδο θὰ φέξῃ αὐγῆς ἀστέρι;

Τῆς γῆς τὸ πλάσμα τ' ἄτυχο ἀλλοῦ θὰ ξαναζήσῃ; —
'Ω, μίλησε! . . . Τὸ χεῖλο σου μένει βουβό, σιγάει!
'Απ' τὸν βαθὺν τὸν ὕπνο του καὶ πάλι θὰ 'ξυπνήσῃ,
Τὸ ἀκούραστο τὸ πόδι του 'ς τὸ μνήμα σταματάει;

'Αοιμέ, σκοτάδι γύρω μου χύνει, σκορπᾶ ἡ σιωπή σου! . . .
'Ω, ἀνίσως δὲν ἀντάμωσες ἐκείνους ποῦ ζητοῦσες·
'Ανταρκοιθὴ ἂν δὲν εὔρηκε ἡ ἀγγελικὴ ψυχὴ σου
'Σ τὸ ἄστρο, πᾶνειρεῦθηκες, 'ς τὴ σφαῖρα, ποῦ ποθοῦσες·

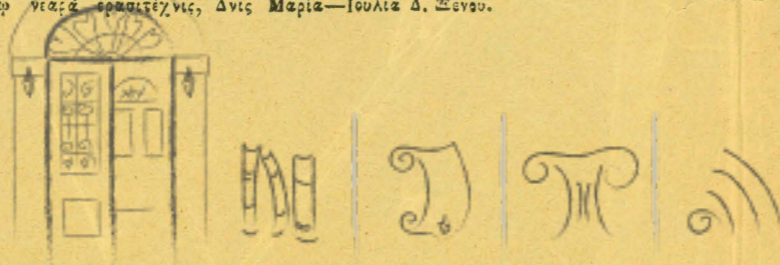
Μεῖνε νὰ εὕρῃς παράδεισο σιμὰ 'ς τὸν Ἐκτορά σου·
'Στὸν κόσμον, ποῦ παραίτησες, οἱ ἀγγέλοι σ' ἔδεχθῆκαν . . .
Στρέψε τὸ βλέμμα γύρω σου . . . ἴδες τὰ τὰ παιδιὰ σου· —
'Σ τοῦ γυιῶ σου τ' ἀγγελόπουλα ἐξαναγεννηθῆκαν!

Κ' ἐσὺ, ποῦ τ' ἀναζήτητες 'ς ἀγνώριστη πατρίδα,
Εἶσαι ἀπὸ 'κεῖνα σήμερο περιτριγυρισμένη . . .
Μένε σὰν πρῶτα σπῖτι σου παρηγοριὰ κ' ἐλπίδα,
Κ' ὑπομονῆς παράδειγμα 'ς τὴν γάθε πονεμένη.

Τὸ σπῖτι, ποῦ παραίτησες, ἕως τώρα σὲ θρηνοῦσε,
Τὸν πόνον ἀκόμα αἰσθάνεται, ποῦ αἰσθάνθη 'ς τὴ θανά σου,
Καὶ σήμερο, ποῦ σ' ἔκραζε κι' ὁποῦ σ' ἀναζητοῦσε,
Θρηνεῖ ἀπὸ συγκίνησι 'ς τὴ νεκρανάστασί σου!

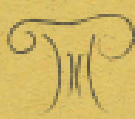
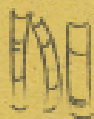
Ἐν Ζακύνθῳ, Ὀκτώβριος 1892.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΤΥΚΗΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ**